

तद्वि श्यामं तच्छनैः संराध्यं वशीकर्तुमयोग्यं दुर्भृह-
त्वात् २८ । बुद्धेरुत्पत्तिपूर्वकं लक्षणमाह तैजसादिति-
ज्ञात्वाम् हे सति । इत्यस्मुरणरूपं विज्ञानमिति चित्त
व्यावृत्त्यर्थमुक्तम् । इन्द्रियाणामनुग्रह इति सविकल्पज्ञाने
हृषीकाणामधीश्वर इति यदुक्तं तच्च निर्विकल्पक
ज्ञाने २९ । इत्यस्मुरणस्यैव प्रपञ्चः संशयादिः । विप-
र्यासो मिथ्याज्ञानं निश्चयः प्रमाणज्ञानं स्वापो-
निद्रा, “प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्तयः” इति पात-
ञ्जलोक्ते ३० । इन्द्रियाणामुत्पत्तिमाह तैजसाह-
ङ्गाराज्जातानि वैकारिकत्वशृङ्गानिष्ठत्यर्थमेवकारः द्वि-
विधान्यपीन्द्रियाणि तैजसान्येवेत्यर्थः । तत्र हेतुः
प्राणस्येति हि यच्चात्प्राणस्य क्रियाशक्तिर्बुद्धेर्विज्ञान-
शक्तिरा अतः प्राणस्य तैजसत्वात् तदीयशक्तिमता-
मिन्द्रियाणां तैजसत्वम् । तथा बुद्धेस्तैजसत्वात् तदीय-
ज्ञानशक्तिमतामपि ज्ञानेन्द्रियाणां तैजसत्वमपीत्यर्थः ३१ ।
तन्मात्रोत्पत्तिपूर्वकमाकाशादिमहाभूतोत्पत्तिस्तल्लक्षणञ्चाह ।
तामसादिति पञ्चभिः । श्रोतवन्तु शब्दमित्यादिभि-
र्विषयोत्पत्त्यनन्तरं तत्सम्बन्धमात्रं कथ्यते न तदुत्पत्तिः प्रागेवो-
त्पन्नत्वात् शब्दं गच्छति प्राप्नोतीति शब्दगम् ३२ । शब्दस्य
लक्षणमाह अर्थाश्रयत्वं अर्थवाचकत्वं, द्रष्टुर्लङ्घ्यत्वं कुड्प्रान्त-
रितस्य द्रष्टृर्चापकत्वं तदुक्तं “लिङ्गं यद्द्रष्टृदृश्ययोरिति, न
भसः तन्मात्रत्वं सूक्ष्मत्वं शब्दस्य लक्षणमित्यन्वयः ३३ । कि-
द्वादत्त्वमवकाशदात्वं वहिरान्तरव्यवहारास्पदत्वम् आत्मा
मनः । प्राणादीनाम्निष्पन्नत्वमाश्रयत्वं नाद्यादिच्छिद्ररूपेण
वृत्तिः कार्यमेतल्लक्षणम् । एवमुत्तरत्वापि एकेन श्लोकेन
तन्मात्रमहाभूतयोरुत्पत्तिः द्वितयेन तन्मात्रलक्षणं तृती-
येन महाभूतलक्षणं इत्यनुसन्धेयम् । आकाशात्त्वक्-
सर्गस्य सप्तहः सप्तगृह्यं यथा पुंस्त्वं नियतलिङ्गत्वात् ।
यद्वा सर्गस्य सप्तहस्ततोभवतीति शेषः । शब्दतन्मात्रादि-
त्यादि तन्मात्राणां सत्तरोत्तरान्वयार्थमुक्तम् ३५ । सर्गत्वं
स्वरूपलक्षणमित्यर्थः । नभस्ततो वायोस्तन्मात्रत्वञ्च ३६ ।
चालनं वृक्षशाखादेः । व्यूहनं मेहनं तृणादेः प्राप्तिः संयोगः
द्रव्यस्य गन्धवतोप्राणं प्रति नेतृत्वं यथा शौल्यादिमतः स्पर्श-
नं, शब्दस्य श्रोत्रं प्रति नेतृत्वं सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वम्
उपोल्लङ्घकत्वं कर्मणा कार्येणाभिलक्षणं भावे ल्युट् । कर्मै-
वाभिलक्षणमिति विग्रहे तु करणे ३७ । द्रव्याकृतित्वं द्रव्य-
स्वाकारसमर्पकत्वं गुणता द्रव्योपसर्जनतया प्रतीतिः श-
ब्दस्य तु ज्ञातव्येणैव प्रतीतिः । अप्रत्यक्षद्रव्यस्य सर्गा-

देरपि स्वातन्त्र्येणैव प्रतीतिः रूपस्य तु नैवमिति तस्यार्थं
विशेषउक्तः । व्यक्तिसंस्थात्वं द्रव्यस्य या संस्था सन्निवेशः
सैव संस्था यस्य द्रव्यपरिणामतया प्रतीतिरित्यर्थः । तैजस-
स्तेजस्त्वमसाधारणत्वम् ३८ । द्योतनं प्रकाशनं पचनं
तण्डुलादेः क्षुत्क्षुट् अशनाया पिपासा च तद्द्वारेण पानम-
दनञ्च ३९ । जिह्वा रसनेन्द्रियं रसोऽप्युत्पद्यतेऽनेनेति रसप-
हस्ततो भवतीत्यर्थः ४० । कषायादिषु लवणोऽपि द्रष्टव्यः ।
भौतिकानां संसर्गिद्रव्याणां यएकोमधुरएव सन् अनेकधा
भिद्यते स रसइत्यर्थः ४१ । क्लेदनमाद्रीकरणं ऋदादेः पि-
ण्डीकरणं तृप्तिदाहत्वं प्राशनं जीवनम् “आपोमयः प्राण”
इति” श्रुतेः आप्यायनं तद्वैकल्यनिवर्तनं उदनं ऋदुकरणम्
उन्दनमिति पाठे सण्वार्थः । भूयस्त्वं कृपादाबुद्धृतस्यापि
युन युनसुदुगमः ४२ । गन्धगः गन्धं प्राप्नोति ४३ । कर-
म्भोमिश्रगन्धः यथा व्यञ्जनादीनां हिङ्गादिसंस्कारेणैव ।
पूतिर्दुर्गन्धः सौरभ्यं कर्पूरादेः, शान्तः शतपत्तादेः, उदयो-
ल्लसुनादेः, संसर्गिणां द्रव्यावयवानां वैषम्यात् यएवंविभि-
द्यते स गन्धइत्यर्थः ४४ । ब्रह्मणोभावनं प्रतिमादिद्रुपेण सा-
कारतापादनं, स्थानं जलादिविलक्षणतया नैरपेक्षेण स्थितिः ।
धारणं जलाद्याधारत्वं सतामाकाशादीनां विशेषणमवच्छे-
दकत्वं प्राणिनां तत्तत्गुणानाञ्च पुंस्त्वादोनासुतङ्गेदेः परि-
णासविशेषैः प्रकटोकरणम् ४५ । श्रोत्रादीनां शब्दादिप्रा-
हकत्वमुक्तं तेषाञ्च लक्षणमेतदेव इत्याशयेनाह पञ्चभिः
श्लोकार्जैः नभसोगुणविशेषः शब्दोपस्थार्थोविषयः ४६ ।
गुणविशेषं शब्दव्यावृत्त्यर्थं दर्शयति परस्य कारणस्य धर्मः
शब्दादिः अपरस्मिन् कार्ये वाय्वादौ कारणान्वयाद्भूयते अ-
तोभावानामाकाशादीनां विशेषगुणः सर्वोऽपि शब्दादिः
भूमावेवोपलभ्यते चतुर्णां तत्त्वान्वात्, जलादिषु यथान्वय-
मेव न सर्वम् आकाशेऽन्यान्यथाभावेन एकएवेति ४७ ।
एवं कारणोत्पत्तिस्तृता कार्योत्पत्तिमाह साङ्गैस्त्रिभिः ।
एतान्यसंहृत्य अमिलित्वा यदा स्थितानि तदा जगदादिरीश्वरः
प्राविशत् सप्तेति प्राधान्याभिप्रायेणोक्तं प्रवेशस्तु सर्वेषूपि-
विवक्षितएव ४८ । अनुविज्ञेभ्यः क्षुभितेभ्यः यस्मादसौ
विराट्पुरुष उदतिष्ठत् ४९ । भगवतो रूपमिति पुरुषाभेदा-
भिप्रायेण ५० । तस्मिन्नध्यात्माद्विविभागमाह हिरण्य-
यादिति नवभिः । उल्लाय औदासीन्यं विहाय, तमाविश्य
अधिष्ठाय । सहस्रासौ देवश्चेति खं किप्रम् ५१ । वाय्वा
सह वज्ररभवत् प्राविशत् । नासे निरभिद्योतां प्रायोतः
प्रायेण जतः स्यूतः सन् प्राणयतयोर्नासिकयोरभवदित्य-